



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД**  
**Кзз 774/2016**  
**28.06.2016. године**  
**Београд**

**У ИМЕ НАРОДА**

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Д.Л., због продуженог кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 3. у вези става 1. у вези члана 61. и 35. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Г.К., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Сремској Митровици К 64/14 од 18.11.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 149/16 од 09.03.2016. године, у седници већа одржаној 28.06.2016. године, једногласно је донео

**ПРЕСУДУ**

**ОДБИЈА СЕ**, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Л., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Сремској Митровици К 64/14 од 18.11.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 149/16 од 09.03.2016. године.

**Образложење**

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици К 64/14 од 18.11.2015. године остављена је на снази пресуда Вишег суда у Сремској Митровици К 253/10 од 17.01.2011. године, којом је окр. Д.Л. оглашен кривим због продуженог кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 3. у вези става 1. у вези члана 61. и 35. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од две године, а која пресуда је потврђена пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 4577/11 од 29.02.2012. године.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 149/16 од 09.03.2016. године, одбијене су, као неосноване, жалбе окривљеног Д.Л. и његовог браниоца и потврђена пресуда Вишег суда у Сремској Митровици К 64/14 од 18.11.2015. године.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљеног Д.Л., адвокат Г.К., поднео је захтев за заштиту законитости „на основу члана 482. и члана 438. став 3. и члана 485. став 1. тачка 1) и 3) Законика о кривичном

поступку“, уз предлог Врховном касационом суду да утврди да је поднети захтев основан и да је побијаним правноснажним пресудама повређен закон на штету окривљеног.

Врховни касациони суд је, након што је примерак захтева за заштиту законитости, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио Републичком јавном тужиоцу, одржао седницу већа о којој, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство седници било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окр. Д.Л., адвоката Г.К. је неоснован.

Поднетим захтевом се суштински, без нумеричког означавања, указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9. ЗКП наводима да тиме што првостепени суд није прихватио правну квалификацију дела јавног тужиоца, којом је окривљеном Д.Л. стављено на терет извршење кривичног дела из члана 234. став 3. КЗ са прописаном блажом казном од казне прописане за кривично дело из члана 359. став 3. у вези става 1. у вези члана 61. и члана 35. КЗ за које је правноснажно осуђен, прекорачена је оптужба.

Такође, захтевом се указује да дело за које је окривљени Д.Л. оптужен и оглашен кривим није по закону кривично дело, јер на радном месту комерцијалисте, који није имао овлашћење да преговара о ценама услуга и закључује послове веће вредности у његовим радњама се не стичу сви елементи бића кривичног дела, те је тиме повређен закон, одредба члана 439. тачка 1. ЗКП.

По налажењу Врховног касационог суда неосновано се у поднетом захтеву указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП и повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП. Како је на наведене повреде закона одбрана окривљеног Д.Л. неосновано указивала и у поступку по редовном правном леку, жалбама на првостепену пресуду, а Врховни касациони суд прихвата разлоге жалбеног суда као аргументоване и довољне, то у смислу члана 491. став 2. ЗКП, на њих упућује.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 491. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,  
Олгица Козлов,с.р.

Председник већа-судија,  
Драгиша Ђорђевић,с.р.